

wereldburger krant⁴¹

Beste Wereldburger,

Vandaag begrijpen waarom de dingen zijn zoals ze zijn, heeft veel te maken met inzicht in het verleden. Reconstructie van een rijke historiek in enkele lijnen, is deze rijkdom geweld aandoen. Wat je hier leest is het minimum, nodig om de keuze van Wereldsolidariteit voor deze regio te begrijpen. Ik kan je alleen maar aanraden om (na het lezen van deze krant) op zoek te gaan naar het verhaal achter "Hispanolia", je zal terecht komen bij Indianen, Christoffel Columbus, slavenroutes en piraten. De recente geschiedenis spreekt minder tot de verbeelding. Na overheersing door Spanjaarden Fransen, en later de Verenigde Staten, is het eiland echt gevormd tot wat het nu is. Weg tropisch regenwoud, vervangen door eenzijdige landbouwcultuur, vrijhandelszones zonder arbeidsregels en een immense migratieproblematiek.

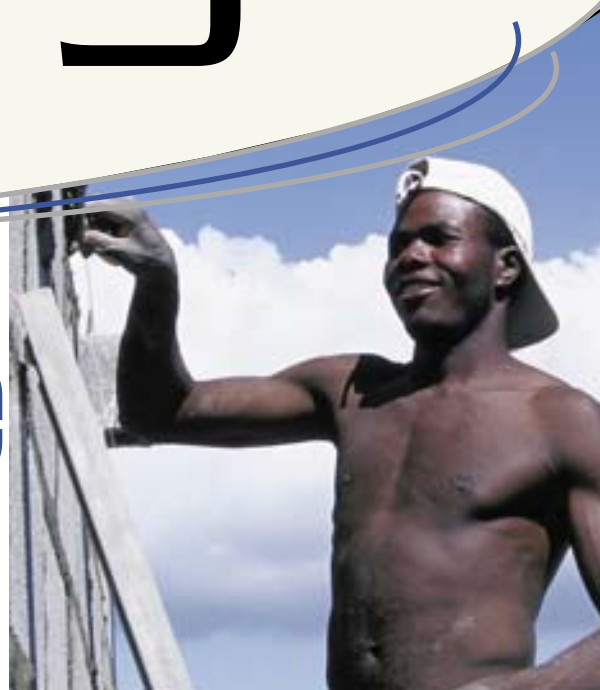
De twee republieken op het eiland Hispanolia: Haïti en Dominicaanse Republiek, volgen elk hun eigen koers en de grens tussen beide is potdicht. Toch zijn ze gedoemd om te overleggen, niet in het minst om een menswaardige oplossing te zoeken voor het één miljoen Haïtiaanse migranten dat vastzit in de Dominicaanse Republiek. En voor de tientallen die dagelijks proberen aan grenscontroles te ontsnappen. Nochtans komen de arbeidsmigranten uit Haïti niet in een paradijs terecht. De werkloosheid is probleem nummer één in de Dominicaanse Republiek en vele jongeren zoeken werk richting Verenigde Staten.

Intussen "boomt" de toeristische industrie. Het is voor Amerikanen en Europeanen de gedroomde winterbestemming geworden.

Enclaves van hotels, tussen artificieel groen en witte stranden, trekken duizenden werknemers aan. Liefst ongeschoold en met niet teveel noten op de zang, tenzij het animatieteam een "culturele avond" had gepland. Werknemers hebben pasjes nodig om binnen te raken en worden gefouilleerd bij het buitengaan. Duizenden toeristen vliegen af en aan op de luchthaven met elk zijn pasje, elk zijn visum. Eén miljoen Haïtiaanse migranten mogen niet blijven en kunnen niet weg, ze hebben nog geen vodge papier dat aantoont dat ze bestaan. Moderne slavernij. L' Histoire se repète.

Fabienne Sichien

Dominicaanse Republiek

Ga je mee? Geef toe, de beloftes in de reisbrochures zijn schitterend. Vergeet de regen en de kou en koester je in het warme zand. Een ideale winterbestemming en goedkoper dan Spanje. Zolang je niet achter de schermen gaat. De zichtbare en onzichtbare grenzen tussen het toeristisch gedeelte en de harde realiteit van de inwoners.

In deze krant kijk je achter de schermen. Je leest het verhaal dat men liever niet vertelt aan toeristen. Het zou hen duur te staan komen.

Historiek

Hispanolia is een eiland in de Caribische Zee. Het eiland maakt deel uit van de Grote Antillen. Vandaag bestaat het eiland uit twee republieken : Haïti en de Dominicaanse Republiek.

Toen Christoffel Columbus er in 1492 aankwam was het één land, bevolkt door de Tanio, die hij "Indianen" noemde. Tien jaar later waren die allemaal omgekomen door oorlog, slavernij en ziekte. De goudhonger van de Spanjaarden had echter veel mankracht nodig in de mijnen, daarom werden vanaf 1511 de eerste slaven uit Afrika ingevoerd. Later werden ze tewerkgesteld op de suikerrietplantages. In 1697 verdeelden Spanje en Frankrijk het eiland onder elkaar. Het was een aanwinst voor Frankrijk, het eiland produceerde veertig procent van alle suiker en zestig procent van alle koffie die in Europa werd verbruikt. In 1791 kwamen de slaven in opstand en versloegen ze het leger van Napoleon, die zich hierna uit de regio terugtrok. Haïti was geboren. In 1844 scheurde het Spaanssprekende gedeelte zich

af en vormde de Dominicaanse Republiek. In 1916 werd het land door de Verenigde Staten bezet in verband met een schuldenkwestie, maar vooral om het strategisch belang van dit eiland tijdens de Eerste Wereldoorlog. Van 1930 tot 1961 ging het land gebukt onder een dictatuur. Daarna werden de eerste verkiezingen gehouden. De democratie kende veel groeipijnen, en in pas sedert de verkiezingen in 2000 kunnen we spreken over een stabiele politieke situatie. De laatste presidentsverkiezingen in 2004 verliepen ordentelijk. Leonel Fernandez van de Partido Liberacion Dominicana werd als president geïnstalleerd.

Het middenveld, of het geheel van basisgroepen, vakbonden, niet-gouvernementele organisaties is aan een sterke groei bezig. Ze zijn versnipperd, maar slagen er af en toe in zich te verenigen rond één thema. Het zijn deze verenigde krachten die mee de toekomst van dit eiland zullen bepalen.

Economisch

De Dominicaanse Republiek doet haar best om in het Carraïbisch gebied een speler te zijn naast Cuba. Daarom werden ze lid van CAFTA, een Centraal Amerikaans handelsverdrag met de VS.

En creëerden ze vrijhandelszones voor buitenlandse bedrijven.

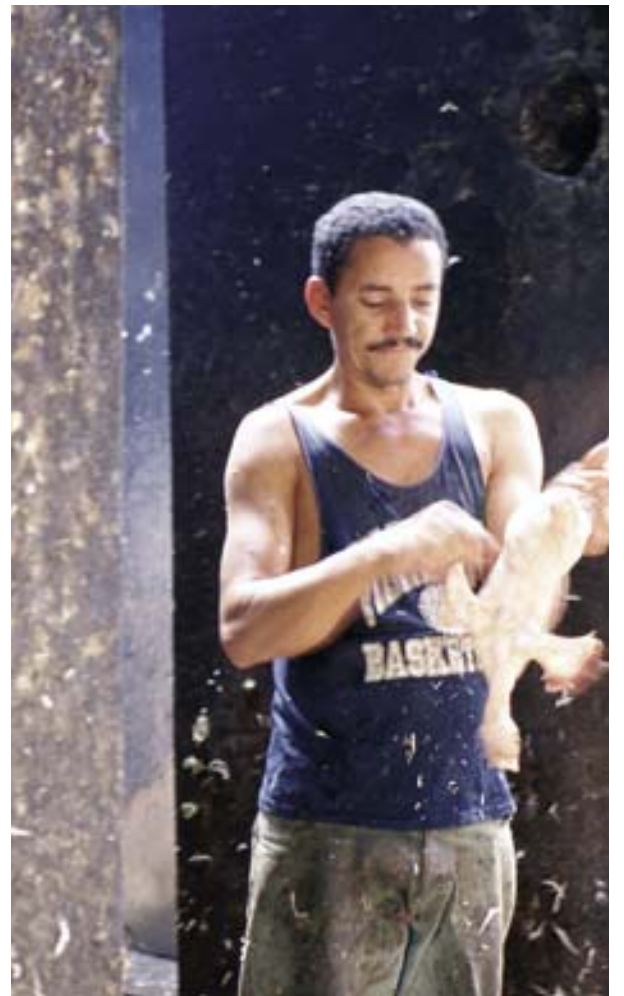
De eigen bedrijven gaan sterk achteruit, voornamelijk door de aanhoudende hoge energiekosten. Die zijn de hoogste in Latijns Amerika, en dit wordt doorgerekend in de prijs van de producten. Tegelijk is er de permanente inflatie tegenover de dollar. Hierdoor is er een negatieve spiraal in de koopkracht van de mensen. De armoede loert bij de helft van de inwoners om de hoek. Typisch voor een land met buitenlandse schulden zijn de besparingen in de sociale sector : belabberd onderwijs, gebrek aan gezondheidsvoorzieningen. Eenzijdige voeding, massa's jongeren zonder werk, stijging van geweld en criminaliteit maken het plaatje rond. Vele jongeren proberen het eiland te verlaten, vooral richting VS. Op dit moment woont al twaalf procent van de bevolking van de Dominicaanse Republiek in de VS.

Onzekerheid bepaalt het leven van vele gezinnen. Er bestaat een wet, de "ley 87-01" die de sociale zekerheid voor de inwoners heeft geïnstalleerd. Het ontbreekt echter aan uitvoeringbesluiten en middelen om de wet toe te passen. Vakbonden en sociale organisaties voeren acties om de toepassing van deze wet afdwingbaar te maken. En tegelijkertijd ondernemen ze zelf initiatieven van "onderlinge bijstand". Mutualiteiten bijvoorbeeld, die verhinderen dat gezinnen bij de minste medische tegenslag, in de armoede geraken.

Partners van Wereldsolidariteit

De Dominicaanse Republiek staat voor enorme uitdagingen. De 8,5 miljoen inwoners hebben er alle belang bij de krachten te bundelen om veranderingen af te dwingen of zelf te organiseren. Wereldsolidariteit steunt drie organisaties die een programma hebben dat geënt is op de Dominicaanse realiteit. De vakbond **CASC**, de sociale organisatie **MOSTHA** en de jongerenbeweging **JOC**. Elk hebben ze hun eigen doelgroep, projecten en doelstellingen. Maar ze werken ook samen om problemen als AIDS en de onmenselijke situatie van de Haitiaanse migranten aan te pakken. Wereldsolidariteit heeft deze partners in haar programma opgenomen en steunt hen financieel omdat het duurzame netwerken zijn die echt het verschil kunnen maken voor de dagelijkse leefsituatie van mensen. Tegelijk gebruiken ze de kracht van mensen samen om de overheid en werkgevers op hun verantwoordelijkheid te wijzen.

CASC

Confederación Autónoma Sindical Clasista

De CASC is opgericht in 1962. De organisatie werkt als een koepel voor 38 aangesloten organisaties. Samen hebben ze 128.250 leden. Dit is, gezien de moeilijke situatie voor vakbonden, een zeer groot aantal. Het is niet vanzelfsprekend een vakbond op te richten in een bedrijf, en het is evenmin vanzelfsprekend om lid te zijn van een vakbond, laat staan militant. **Vakbonden worden scheef bekeken en vaak ronduit geweigerd.**

De grootste lidorganisatie is de transportvakbond met 40.000 leden. Vrachtwagenchauffeurs, buschauffeurs, taxi's, koerierdiensten in grote ondernemingen en in kleine bedrijven. Soms met contract maar in de meeste gevallen informeel tewerkgesteld zonder overeenkomst. Er zijn de klassieke vakbonden uit de industrie en gezondheidssector. Maar ook de landbouwers, de kleinhandelaars en marktkramers hebben hun vakbonden.

Andere grote groep zijn de sociale organisaties van gepensioneerden, vrouwen en jongeren. Ook organisaties die migranten vertegenwoordigen, zoals Mosctha, zijn lid van de CASC.

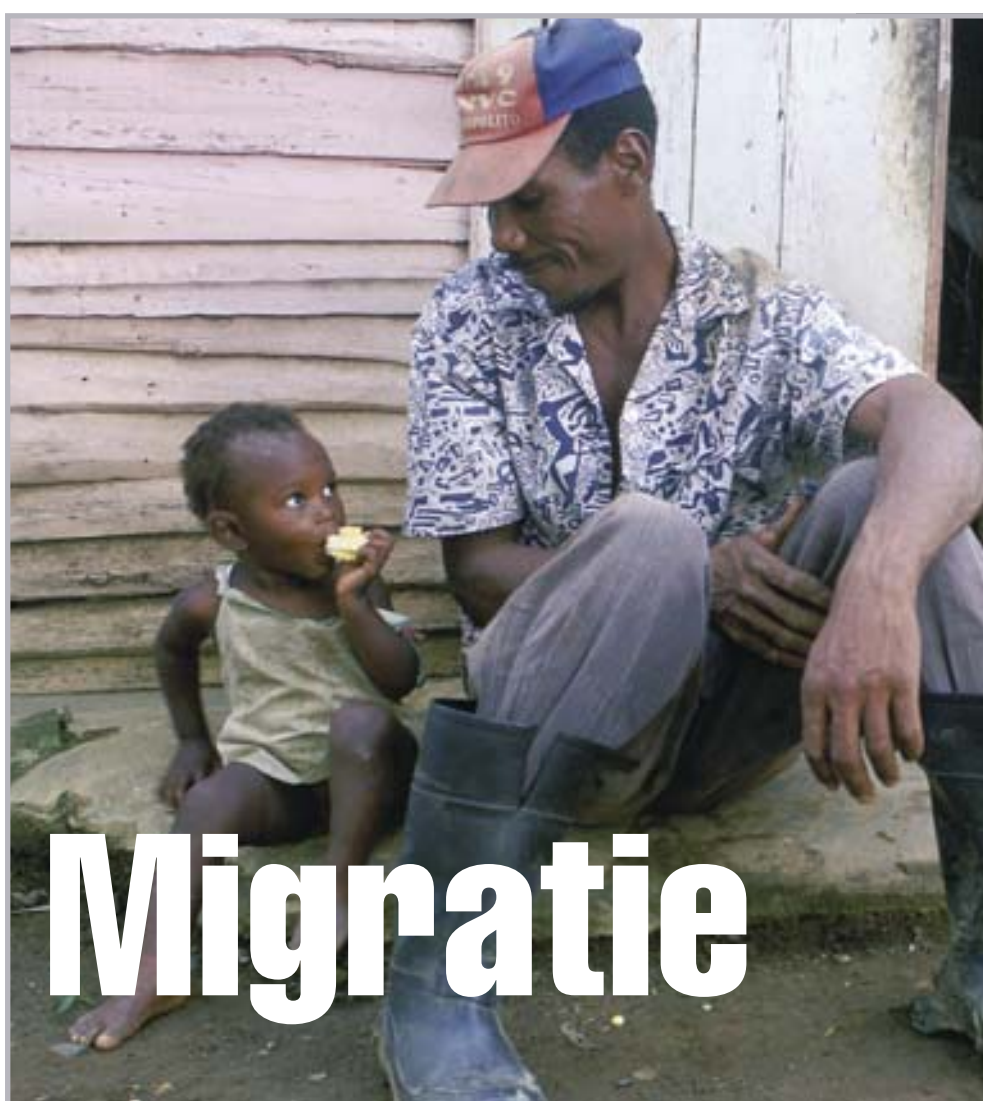
De koepel CASC is niet louter structuur. **De missie is duidelijk : de solidariteit tussen de leden bundelen, om samen meer te bereiken.**

CASC gaat ook op zoek naar de witte vlekken in de het sociale netwerk van het middenveld. Zo zijn ze erin geslaagd om door te dringen tot de vakbonds-onvriendelijke omgeving van de **vrijhandelszones**. Daar zijn intussen al 11 organisaties actief. Ze volgen de groeiende sector van **hotel en toerisme** op de voet, de arbeidsomstandigheden en lonen zijn daar immers bijzonder slecht. De meerderheid van de Dominicaanse kostwinners werken in de **immense informele** sector. Aan verhuur van staanplaatsen voor verkoopstal-letjes wordt grof geld verdiend. Onderhandelen over een eerlijke prijs is één van de acties van CASC voor deze groep.

Het speerpunt van de huidige acties ligt in de organisatie van een sociale zekerheid voor iedereen. De wet van 2001 is nog te zeer dode letter gebleven. En is beperkt tot de reguliere arbeidsmarkt, voor mensen met een vast arbeidscontract. En dat is de minderheid in de Dominicaanse Republiek. Zo hebben ze het onlangs gedaan gekregen dat werknemers in

de informele transportsector zich konden aansluiten bij de sociale zekerheid. Een wereld van verschil in een beroep met hoge risico's.

Daarnaast hebben ze een eigen dienstverlening voor de leden : een spaar en kredietkas, apotheken, juridische bijstand, verzekeringen en zelfs een spaarsysteem voor begrafenissen.

Migratie

een "onbestaand" probleem

Twaalf procent van de Dominicaanse bevolking leeft in de VS, daarbovenop nog een aanzienlijk deel verspreid over de rest van de wereld. Mensen zoeken naar een beter leven. Tegelijk leven in hun thuisland naar schatting één miljoen Haitiaanse migranten. Oorspronkelijk ingevoerde arbeidskrachten, nu op de vlucht voor de bittere armoede en politieke onstabiliteit in hun deel van het eiland.

De druk hiervan op de Dominicaanse samenleving is groot. Elke dag staan er in de krant berichten over racistisch geweld. Mensenhandelaars zijn nog steeds zeer actief en de nederzettingen aan de grens worden regelmatig aangevallen. Door de slechte economische situatie en het gevecht om elke job, nemen de anti-Haitiaanse gevoelens toe. Nochtans is de aanwezigheid van een grote groep Haitianen geen recent gegeven.

Deze arbeiders werden begin van de 20e eeuw gelokt om op de arbeidsintensieve plantages te werken. De toenmalige bezetter, de Verenigde Staten, hadden massa's goedkope mankracht nodig. Het waren toen voornamelijk jonge mannen die zich vestigden in "bataves", nederzettingen aan de rand van de plantages. Van recentere datum is de tweede migratiegolf van vooral jonge meisjes in de richting van de buitenlandse bedrijven die zich vestigden in de "vrijhandelszones". Ze dateren van de jaren '70/'80 en zorgden voor de groei van de sloppenwijken rond de steden.

Op dit moment kunnen Haitianen, nog steeds, slechts aanspraak maken op de minst betaalde en onzekere jobs. In de landbouw, de bouw, industrie en in steeds toenemende mate in de toeristische sector. Nog elke dag steken mensen illegaal de grens over, meestal via mensensmokkelaars, de enigen die er wel bij varen.

Ze vormen samen een groot probleem, en toch bestaan ze niet !

De overgrote meerderheid van de migranten, hebben geen enkele vorm van identificatiebewijs. Ze zijn niet geregistreerd, noch in Haïti, noch in de Dominicaanse Republiek. Geen papieren = geen rechten, geen eigendom, geen lening, geen sociale zekerheid, ...geen toekomst. Geen papieren = gedwongen leven van dag tot dag, overleven, en dat al generaties lang. Want ook de kinderen kunnen niet geregistreerd worden.

En omdat ze geen papieren hebben, blijven ze gast in het land van hun voorouders. Bij het minste probleem dreigen er daarenboven willekeurige controles, arrestaties en deportaties.

Terugkeren is geen optie

Zonder papieren (weeral) raak je het land niet uit. Economisch en politiek zit Haïti aan de grond. En de Dominicaanse economie heeft de goedkope arbeidskrachten nodig.

MOSCTHA

Movimiento Sociocultural Para los Trabajadores Haitianos

Deze sociaal culturele beweging voor Haitiaanse arbeiders bestaat sedert 1985. Hoofddoel is de leef-situatie van de één miljoen migranten waardiger en humaner te maken. Om dit te bereiken ontwikkelden ze de voorbij 20 jaar een waaier van activiteiten en diensten.

Joseph Chérubin is algemeen secretaris van deze beweging.

Hij was 23 toen hij Haïti verliet op zoek naar de Amerikaanse droom. Hij was hulpverpleger en wou aan de slag in New York. Hij is er tien maanden gebleven, als gevangene, omdat hij reisde met een vals paspoort. Hij werd uitgewezen en naar de Dominicaanse Republiek gedeporteerd. “Een geluk”, zegt hij zelf, “men had me evengoed terug kunnen sturen naar Haïti, en dan zou ik zeker opnieuw gevluht zijn”.

In 1985 kreeg hij het statuut van politiek vluchteling, hij kon blijven.

Hij richtte Mosctha op en studeerde geneeskunde. In de “batayes” de nederzettingen van de migranten, ging hij aan de slag.

Joseph Chérubin beseft dat hij een uitzondering is. Zijn officieel statuut in de Dominicaanse Republiek en zijn Haitiaans paspoort bezorgden hem de erkenning die hij nodig had om een opleiding en een job te vinden.

Dit besef is ook de grote drijfveer achter Mosctha : officiële erkenning van het bestaan van die duizenden migranten, die vandaag in geen van beide staten thuis mogen zijn. Het gebrek aan papieren ontnemt hen het recht op alles wat de waardigheid van een mens uitmaakt : werk dat loont, een huis dat die naam waard is, onderwijs waarbij je iets leert, rechtszekerheid, medische bijstand.

En zolang de overheid geen oplossing biedt, zorgen ze er zelf voor.

Werk : Het onderwijs en de opleiding van de migran-

tenkinderen laat te wensen over. Beroepsopleiding, zeker voor meisjes is nodig om uit de vicieuze cirkel te geraken.

Jongeren worden begeleid in hun zoektocht naar een job. Wie een eigen zaak wil starten kan aankloppen voor een micro-krediet.

Een huis dat de naam waard is : Mosctha verdeelt constructiemateriaal voor de bouw en het herstellen van woningen. Ze werken aan de hygiëne en zorgen voor riolering en sanitair.

Medische bijstand : Dit is één van de hoofdopdrachten: toegang tot gezondheidszorg. In de batayes is er amper gezondheidszorg, laat staan dat mensen ze kunnen betalen. Mosctha opende zelf apotheken en verpleegposten en er rijdt een heuse mobiele kliniek.

Wie lid is van Mosctha en een bijdrage betaalt, wordt ook lid van de mutualiteit, waardoor er een tussenkomst is bij medische prestaties en medicijnen.

Onderlinge solidariteit is het mechanisme dat ook hier werkt. Mensen worden lid van een netwerk, de realisaties en diensten van Mosctha zijn het gevolg van het geloof in de eigen kracht en de kracht van mensen samen.

Het spook AIDS

De Dominicaanse Republiek en Haïti samen hebben de bedenkelijke eer om het meest besmette gebied ter wereld te zijn, na de zuidelijke helft van Afrika.

AIDS is intussen doodsoorzaak nummer 1 bij de actieve bevolking.

Dominicaanse Republiek telt 8,7 miljoen inwoners, 130.000 van hen zijn AIDS-lijdende, waaronder 3.000 kinderen. Er zijn al 33.000 AIDS-wezen.

2.500 zieken hebben op dit moment toegang tot de AIDS remmende medicatie.

Deze cijfers komen van UNAIDS, de organisatie van de Verenigde Naties die de situatie in de wereld op de voet volgt.

Het bestrijden van AIDS is terecht één van de 8 hoofddoelstellingen van de MILLENIUMVERKLARING van de VN. Een immense uitdaging in een land waar 42% van de gezinnen onder de armoedegrens leeft. Vooral jonge meisjes zijn zeer kwetsbaar. Om verschillende redenen. Mannen zijn niet echt gewonnen voor monogame relaties. Er is een cultuur van seksueel geweld. Meisjes proberen via prostitutie in hun levensonderhoud te voorzien. En hier en daar steekt de bloederige VOODOO cultuur de kop op. De situatie van de Haitiaanse migranten is nog schrijnender, men schat dat 6% van hen besmet is met het AIDS-virus.

De Dominicaanse overheid investeerde de voorbije jaren in grootschalige preventiecampagnes. Maar die gaan voorbij aan de bewoners van de “batayes” nabij de grens en de sloppenwijken in de stad. Daar is een andere aanpak nodig.

De vakbond CASC en de sociale organisatie MOSCTHA hebben samen een eigen aanpak ontwikkeld voor deze achtergestelde groepen. Ze richten hun aandacht vooral op jongeren tussen 14 en 25. Ze gaan hierbij geen taboes uit de weg en noemen de dingen bij hun naam.

Om diep door te dringen in de leefwereld van de jongeren, werken ze met een netwerk van jonge vrijwilligers die ze opleiden en die in hun eigen omgeving aan preventie doen. Zo leren ze elkaar het belang van het goede gebruik van een condoom. Verder gebruiken ze een mobiel contactpunt waar jongeren terecht kunnen voor informatie en hulp. Ze verdelen massa's gratis condooms.

JOC

Jóvenes Obrera Cristiana

Is de KAJ in de Dominicaanse Republiek. Net als bij ons is JOC geen massabeweging meer, maar werken ze zeer intensief met de aangesloten leden. De jongeren vinden er mekaar, in kleine groepjes,

verspreid over zeven steden. Naast ontmoeting staat JOC ook voor een kritische analyse van de samenleving en de situatie van jongeren. De meesten van hen werken in het informele circuit, in de horeca of de vrijhandelszones. Allemaal sectoren waar de arbeidsomstandigheden nog veel te wensen over laten. Om de stem van jongeren harder te laten klinken werken ze samen met andere jongerenorganisaties.

De beide landen zijn dus gedoemd om samen aan oplossingen te werken. Dat is ook de mening van Mosctha en CASC, samen met 15 andere organisaties. Zij overhandigden een gezamenlijk standpunt aan de overheid betreffende de problematiek en de oplossingen. Verschillende maatregelen zijn nodig, vanuit beide landen, apart en samen. De Dominicaanse overheid moet in de eerste plaats werk maken van een legaal statuut voor Haitianen die er wonen en werken. En zeker voor hen die er geboren zijn. Een tweede even belangrijke regeling is de regularisatie van de aanwerving van handenarbeiders en toekenning van een minimumloon. Er zijn nog tal van andere maatregelen zoals het invoeren van quota voor migratie, aanpak van mensenhandel, afschaffen van willekeurige deportaties, respect voor mensenrechten, minimale rechtsbijstand in de nederzettingen, aanpak van racistische groeperingen. Maar de belangrijkste eisen zijn simpelweg mensenrechten : bestaansrecht en leefbaar loon. Dat is de basis waarop mensen zelf verder kunnen bouwen, met de steun van sociale organisaties die hun krachten bundelen.

Heeft u reeds gedacht aan uw eindejaarskaarten?

Uw wensen verdienen mooie beelden. Wereldsolidariteit maakt ieder jaar nieuwe wenskaarten die we graag aan u voorstellen.

Deze exclusieve ontwerpen hebben een origineel formaat waarvoor **toch het normale posttarief geldt**. En hoewel we ze aanbieden tijdens de eindejaarsperiode, kan u ze ook voor andere gelegenheden gebruiken.

Bestellen kan voor een aantrekkelijke prijs: **de set van vijf kaarten en vijf aangepaste enveloppen kost slechts zes euro**. De levering is inbegrepen.

Met deze kaarten heeft u bovendien nog een extra troef in handen: de opbrengst van de verkoop van de kaarten gaat integraal naar de organisaties in de derde wereld die Wereldsolidariteit steunt. Zo laat u uw wensen dit jaar weerklinken tot in het Zuiden!

Aarzel niet en kies voor de nieuwe wenskaarten van Wereldsolidariteit.

Hoe bestellen?

U kan Wereldsolidariteit bellen tijdens de kantooruren. Of gebruik onderstaand invulstrookje en stuur het via de post, via mail of via fax naar: WERELDSOLIDARITEIT · Hilde Ceulemans · Postbus 20 · 1031 Brussel (Schaarbeek)

Tel. 02 246 36 85 of 02 246 36 79 - Fax 02 246 38 85

hilde.ceulemans@wsm.be

U kan ook bestellen via de website: www.wereldsolidariteit.be

Naam _____

Adres _____

Telefoon _____

Bestelt _____ sets wenskaarten aan zes euro per set

WERELDSOLIDARITEIT

OP HET NATIONAAL SECRETARIAAT :

vzw Wereldsolidariteit
Postbus 20, Haachtsesteenweg 579,
1031 Brussel
Tel: 02 / 246 36 85 - Fax: 02 / 246 38 85
e-mail: wereldsolidariteit@wsm.be
rek.nr. 799-5500000-05

- voorzitter: Jan Renders
- algemeen secretaris: André Kiekens
- redactie: Fabienne Sichien

altijd in je bereik

IN JOUW REGIO :

- Antwerpen - Johan De Kort - Tel: 03 220 12 09 - johan.dekort@acw.be
- Kempen - Jef Vanhoof - Tel: 014 40 31 60 - jef.vanhoof@acw.be
- Mechelen - Bertout Hellemans - Tel: 015 29 25 53 - bertout.hellemans@acw.be
- Brussel - Leen Vanderhulst - Tel: 02 508 89 10 - leen.vanderhulst@acw.be
- Leuven - Bart Vanwildemeersch - Tel: 016 29 81 28 - bart.vanwildemeersch@acw.be
- Limburg - Christine Kruythoof - Tel: 011 29 08 08 - christine.kruythoof@acw.be
- Zuid-Oost-Vlaanderen - Koen Browaers - Tel: 055 23 79 02 - koen.browaers@acw.be
- Waas en Dender - Stijn Bogaert - Tel: 03 760 13 56 - stijn.bogaert@acw.be
- Gent/Eeklo - Herman Peeters - Tel: 09 269 96 69 - herman.peeters@acw.be
- Brugge - Mia Vandenberghe - Tel: 050 44 43 33 - mia.vandenberghe@acw.be
- Oostende-Westhoek - Tel: 059 55 25 63
- Midden en Zuid-West-Vlaanderen - Liesbet Verboven - Tel: 056 23 37 17 - liesbet.verboven@acw.be

www.wereldsolidariteit.be

"Jullie steunen een droom om een wereld te bouwen zonder armoede"

Dat waren de woorden van **Mohammad Yunus** als reactie op het nieuws dat hij de **Nobelprijs voor de vrede 2006** krijgt. Zijn levenswerk is de "Grameen bank", 30 jaar oud, intussen met meer dan 5 miljoen klanten. Deze bank geeft kleine leningen of microkredieten, hoofdzakelijk aan vrouwen.

Grameen Bank wordt ook de bank van de armen genoemd. Miljoenen mensen overal ter wereld krijgen door deze "micro kredieten" de kans om zelf iets te ondernemen en hun inkomen te verzekeren. Vooral vrouwen omdat zij nog meer te lijden hebben onder armoede. Het inkomen dat zij verwerven gaat hoofdzakelijk naar hun gezin.

Het systeem is even uniek als eenvoudig.

Arme mensen zijn niet kredietwaardig voor een gewone bank omdat ze geen bezittingen hebben, die als onderpand kunnen dienen. Bij Grameen bank is de garantie **het "sociaal kapitaal"** van mensen samen. **Dorpsleden, wijkbewoners, leden van een beweging, staan garant voor elkaar.**

Met deze Nobelprijs krijgt het systeem van microkredieten de waardering die het verdient als één van de oplossingen voor de armoede. 2005 was ook al uitgeroepen tot het jaar van het microkrediet door de Verenigde Naties.

Met deze prijs wordt ook overduidelijk de link gelegd tussen armoede en vrede. "Een duurzame vrede kan niet worden bereikt al een groot gedeelte van de bevolking niet de mogelijkheden krijgt om uit de armoede te geraken" motiveerde de voorzitter van het Nobelprijsc comité hun keuze.

Wereldsolidariteit steunt haar partners die microkredieten verlenen. Voorbeelden uit Ethiopië, Burkina Faso, Senegal en Bangladesh, kon je al in eerder edities van de Wereldburgerkrant lezen. Ook in de Dominicaanse Republiek is Mosctha gestart met kleine kredieten voor de werkloze gezinshoofden. Wereldsolidariteit steunt projecten in landen waar **80% van de mensen hun inkomen halen uit de informele economie. Ze moeten met andere woorden zelf voor werk zorgen.**

Dit kiekje werd genomen in de marge van het ACV congres waar Solidariteit centraal stond.

Jan Renders mocht als voorzitter van WS een cheque in ontvangst nemen. Het bedrag van 6.500 euro was in de zomer bijeen gefist door een **groep enthousiaste ACV personeelsleden. De uitdaging om samen de Mont Ventoux te beklimmen mondde uit in een solidariteitsactie voor hun collega's in Indonesië, de vakbond GARTEKS.** Steeds meer van onze sportkledij en schoenen komt immers van ginder.

De Schone Kleren Campagne bezocht het gebied en kwam tot de vaststelling dat de werkdruk hoog en de lonen laag zijn. Leden van de vakbond worden overgeplaatst of bedreigd met ontslag, en vakbondsleiders kunnen al helemaal niet op sympathie rekenen. In deze omstandigheden werkt de **vakbond GARTEKS aan de rechten van arbeiders in kleding- en textielsector.** Ze verdienen dit steuntje in de rug, symbolisch en financieel.

Wereldsolidariteit dank zij jou !

Giften zijn steeds welkom op het nummer: 799-5500000-05. Het is aan iedereen gegeven om de wereld iets goeds na te laten. U kan nu een beslissing nemen die veel mensen een toekomst geeft. U kan ervoor zorgen dat uw solidariteit met de derde wereld verder gaat, ook na uw overlijden. Geef de projecten van Wereldsolidariteit een plaatsje in uw nalatenschap.

Aan informatie geen gebrek, we worden er zelfs door overspoeld. Maar al te vaak krijgen we de visie van regeringsleiders en multinationals. Daarom laat MO* elke maand een tegenstem horen. In scherpe analyses en diepgaande reportages toont MO* wat deze planeet echt doet draaien. En dat is niet altijd even fraai. Een gratis proefnummer van MO*? Abonneren? Meer info? Surf naar www.mo.be of bel 02 536 19 77

De volgende organisaties werken mee aan de campagne van Wereldsolidariteit en dragen hun steentje bij aan de fondsenwerving. Op die manier steunen zij hun eigen partners in de derde wereld en alle organisaties waar Wereldsolidariteit mee samenwerkt.

191 landen ondertekenden een akkoord om tegen 2015 de armoede in de wereld te halveren. Voer samen met de Vlaamse Noord-Zuidbeweging actie om de politici aan hun belofte te herinneren én de lat hoger te leggen. Armoede moet de wereld uit!

www.detijdloopt.be